

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a členov senátu JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Viliama Karasa, PhD., o návrhu na začatie disciplinárneho konania podanom dňa 13. 10. 2017 verejnou ochrankyňou práv **proti JUDr. L. A.**, sudkyňi Okresného súdu X, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na ústnom pojednávaní konanom v Bratislave **dňa 09.04.2018** takto

r o z h o d o l :

I. JUDr. L. A., nar. xxx, sudkyňa Okresného súdu X, sa podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného verejnou ochrankyňou práv, doručenom dňa 13.10.2017, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na skutkovom základe, že

ako zákonná sudkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde X, pod sp. zn. 36C 461/2009 sa na verejných súdnych pojednávaniach, ktoré sa konali dňa 06.06.2016 a 21.02.2017 vyjadrila o strane konania nasledovným spôsobom. Na súdnom pojednávaní dňa 06.06.2016 sudkyňa na adresu strany súdneho konania uviedla:

„Ideme sa dohodnúť, podali ste tento, sťažnosť na Ústavný súd, ja tu každý mesiac dávam správu, vy si myslíte, že nemám čo robiť?“

„Vy si myslíte, že ja nemám čo robiť? Ja sa Vás spýtam. Normálne sa s Vami rozprávam. Chceme sa dohodnúť. Na mňa padli určité obvinenia, že si nerobím prácu, tak akoby som mala. Dostali ste 2000 euro. Buďte taký láskavý. Však Ústavný súd tak rozhoduje

jak rozhoduje. To je jedno. To je jedno, ja sa k tomu vyjadrovat' nebudem. Nebudeme tuná robiť nejaké obštrukcie.“

Na súdnom pojednávaní dňa 21. 02. 2017 sudkyňa smerom k strane súdneho konania uviedla tiež:

„Neverím Vám. Je mi to jedno či mi klamete. Toto, vy sa s tým musíte vysporiadať ako človek, ako človek, mali by ste si sadnúť do svojho svedomia a povedať si, kde nastala chyba vo vašom manželstve, čoho som sa dopustil, odišiel som ako zbabelec a tak ďalej.“

„Ale ja si môžem hodnotiť. Je to tak, ja som čítala, ja som včera čítala spisy asi 3-krát, áno odišiel ako zbabelec, dopustil sa nevery, odišiel ako zbabelec, nič nepovedal žalovanej a tak ďalej. Toto nie je konanie človeka voči človeku, s ktorým žil 21 rokov. Jednoducho priznám si vinu a idem za tým, a jednoducho preto si myslím, že mali by ste sa nad tým zamyslieť. Vy najlepšie viete, čo ste za 20 rokov v manželstve, kto sa ako previnil. Ja netvrdím, že ste nerobil, to nehovorí ani žalovaná aby ste sa prácami nepodieľal na pracovnom dome. To v žiadnom prípade.“

„Nebudeme, toto je moje hodnotenie. Buďte taký láskavý, ani sa k tomu nevyjadrujte. Ja Vám vravím tak, že mali by ste si vstúpiť do svedomia. Ja ruku dám do ohňa za to, že ste finančné prostriedky, ktoré ste zarábal, neviem koľko peňazí, 20 000 korún alebo koľko v tom čase, vynakladal na tento rodinný dom. Dobre, nebolo to preukázané, nevieme to preukázať. Ale určite, takže to je tak. Zatiaľ budem protokolovať porozmýšľajte, či uzatvárate zmier, ináč budeme odročovať na vyhlásenie rozhodnutia, dobre?“

keďže disciplinárny senát došiel k záveru, že sudkyňa sa **disciplinárneho previnenia nedopustila**.

II. Podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa sudkyňa JUDr. L. A. náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Verejná ochrankyňa práv podala dňa 13. 10. 2017 návrh na začatie disciplinárneho konania („disciplinárny návrh“) proti sudkyňi Okresného súdu X JUDr. L. A., pre skutok návrhu právne kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b) zák. č.

385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon č. 385/2000 Z.z.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom (ktorý je zhodný s vymedzením skutku vo výroku tohto rozhodnutia) s tým, že sudkyňa porušila ustanovenia § 30 ods. 1 prvá veta a § 30 ods. 2 písm. d), písm. e) zákona č. 385/2000 Z.z., pričom bolo navrhnuté uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. - napomenutie. Navrhovateľka disciplinárny návrh odôvodnila najmä tým, že konanie sudkyne v predmetnej veci bolo zaujaté a nemožno ju považovať za nestrannú, nakoľko na pojednávaní dňa 6.6.2016 účastníka sporu kritizuje za to, že sa obrátil na Ústavný súd a rozhodnutím Ústavného súdu sa cíti veľmi dotknutá a nepovažuje ho za správne a navrhovateľka poukázala na čl. 12 ods. 4 Ústavy, podľa ktorého nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach preto, že uplatňuje svoje základné práva a slobody. Z vyjadrení sudkyne na pojednávaní dňa 21.2.2017 je podľa navrhovateľky zrejmé, že sudkyňa si vytvorila predpojatý názor na účastníka sporu a výsledok konania, keď uviedla, že je presvedčená, že účastník sporu finančné prostriedky vynakladal na svoj byt resp. rodinný dom napriek tomu, že sa to v rámci dokazovania nepotvrdilo a tieto vyjadrenia sudkyne zakladajú správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezaujatosti sudkyne. Ďalej navrhovateľka poukázala, že na pojednávaní dňa 21.2.2017 sa sudkyňa voči účastníkovi sporu správala očividne nevraživo, keď ho opakovane nazýva zbabelcom a naznačuje, že klame. Z vyjadrení sudkyne je podľa navrhovateľky zrejmé, že má voči účastníkovi sporu predsudky, ktoré vychádzajú jednak z toho, že sa cítila dotknutá rozhodnutím Ústavného súdu, ako aj z jej osobného presvedčenia, že sa zachoval účastník sporu ako zbabelec, keď opustil rodinu.

K disciplinárnemu návrhu sa vyjadrila JUDr. L. A. prostredníctvom obhajcu JUDr. E. E. písomným podaním doručeným dňa 23.11.2017, v ktorom poukázala predovšetkým na to, že konanie kladené jej za vinu, nie je disciplinárnym previnením, pretože výroky tak, ako ich vyslovila na pojednávaniach, nenapĺňajú znaky disciplinárneho previnenia, pretože jej konanie nevzbudilo oprávnené pochybnosti o jej nezávislosti a nestrannosti pri rozhodovaní, či o jej nezaujatosti ako sudcu voči stranám sporu a ani o jej úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prierahov. Poukázala na spôsob prednesenia výrokov, situáciu, za ktorej boli prednesené, účel ich prednesenia a priebeh pojednávania pred ich prednesením a po ňom, ako aj širšie súvislosti veci s tým, že nie každé porušenie povinností sudcu je disciplinárnym previnením. Následne sa v podaní podrobne vyjadruje k jednotlivým výrokom. Sudkyňa v podaní navrhla, aby ju disciplinárny senát spod disciplinárneho návrhu

oslobodil v celom rozsahu s tým, že pre prípad oslobodenia spod disciplinárneho návrhu si náhradu trov konania neuplatňuje.

Disciplinárny senát pri skúmaní procesných podmienok pre meritórne prejednanie disciplinárneho návrhu zistil, že subjektívna lehota, ako aj objektívna lehota na podanie návrhu v zmysle § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. účinného do 30.6.2017 s poukazom na prechodné ustanovenie § 151za ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. boli splnené, keďže subjektívna 6-mesačná lehota plynula odo dňa 13. 04. 2017 (doručenie podnetu na podanie návrhu verejnej ochrankyne práv na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi Okresného súdu X JUDr. L. A., č. 1. 4-9) a objektívna 2-ročná lehota v čase podania disciplinárneho návrhu ešte neuplynula.

Na ústnom pojednávaní navrhovateľka zotrvala na podanom disciplinárnom návrhu a jeho dôvodoch.

JUDr. L. A. na ústnom pojednávaní uviedla, že ju mrzí vzniknutá situácia, avšak necíti sa byť vinná z toho, čo sa jej kladie za vinu v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Poukázala v plnom rozsahu na svoje písomné vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu. Samotné výroky ako také nepopiera, že boli prednesené s tým, že tieto nenapĺňajú zákonné znaky disciplinárneho previnenia. Poukázala, že pojednávania v oboch dotknutých termínoch trvali dlhší čas, pričom navrhovateľkou uvádzané výroky sa týkajú vyjadrení, ktoré trvali niekoľko sekúnd a týmito vyjadreniami relevantným spôsobom nezasiahla do nezávislosti a nestrannosti v rozhodovaní vo veci. V priebehu konania postupovala jednoznačne so zámerom ukončiť spor v primeranom čase, s náležitým zistením skutkového stavu a spôsob vedenia pojednávania nesvedčí o tom, že by mohli vzniknúť pochybnosti o jej nezávislosti a nestrannosti pri rozhodovaní veci. Uvedomuje si, že nezvolila najvhodnejší spôsob riešenia danej situácie a zdôraznila, že ju to mrzí. Za celé 15 ročné obdobie sudcovskej praxe konala vždy nestranne a aj keď sa môže javiť, že išlo o expresívnejšie vyjadrenia, boli len výrazom jej snahy pôsobiť na strany sporu výchovne a viesť ich k zodpovednosti za ich konanie. Uviedla, že svoje sudcovské povinnosti si plní v súlade so základnými povinnosťami sudcu a funkciu sudcu vykonáva nestranne, svedomito a dôsledne, a preto navrhla, aby ju disciplinárny senát po vyhodnotení všetkých skutočností a dôkazov oslobodil v celom rozsahu.

Disciplinárny senát vykonal na ústnom pojednávaní dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov, najmä písomným vyjadrením sudkyne k návrhu a hodnotením sudkyne.

Ďalej bol oboznámený podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu X sp. zn. 36C/461/2009 vrátane žaloby, rozhodnutia Ústavného súdu I. ÚS 275/15-20 zo dňa 16. 09. 2015, zápisníc o pojednávaní zo dňa 06. 06. 2016 a 21. 02. 2017, rozsudku zo dňa 23. 03. 2017, opravného uznesenia zo dňa 20. 04. 2017, odvolaní žalovanej a žalobcu, predkladacej správy ohľadne predloženia spisu na odvolací súd, uplatnenie námietky zaujatosti a vyjadrenie sudkyne k nej, ako aj pripojeného spisu Okresného súdu X sp. zn. 12C/19/2006 vrátane návrhu, vyjadrenia k návrhu, zápisníc o pojednávaní zo dňa 21. 02. 2017, zápisnice z pojednávania zo dňa 31. 10. 2006 a rozsudku zo dňa 31. 10. 2006. Na ústnom pojednávaní sa prehrali na technickom zariadení zvukové záznamy ohľadom dotknutých pojednávaní zo dňa 06. 06. 2016 a 21. 02. 2017.

Disciplinárny senát z vykonaného dokazovania zistil, že z obsahu disciplinárneho návrhu, zo samotného vyjadrenia sudkyne, či už v písomnej forme alebo na ústnom pojednávaní, ako aj zo zvukových záznamov z predmetných pojednávaní a ich prepisu, je nepochybné preukázané, že skutočne odzneli inkriminované výroky sudkyne. Samotná sudkyňa výroky nepoprela, uznala, že nezvolila najvodnejší spôsob riešenia danej situácie s tým, že vzniknutá situácia ju mrzí. Dôkazná situácia v tomto ohľade bola jednoznačná a nikým a ničím nebola spochybňovaná alebo namietaná.

Disciplinárny senát mal teda z vykonaného dokazovania bezpochyby preukázané, že predmetné výroky zo strany disciplinárne stíhanej sudkyne odzneli, pričom musel posúdiť, či také konanie sudkyne napĺňa zákonné znaky disciplinárneho previnenia tak z formálneho hľadiska, ako aj z materiálneho hľadiska, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárnym previnením je správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 30 ods. 1 prvá veta zákona č. 385/2000 Z. z. v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 30 ods. 2 písm. d), písm. e) zákona č. 385/2000 Z. z. v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä vystupovať

nezaujato, a k stranám a účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, sociálnych, rasových, etnických, sexuálnych alebo náboženských predsudkov, resp. dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná.

Disciplinárny senát musí predovšetkým zdôrazniť, že disciplinárnym previnením nie je akákoľvek porušenie povinnosti sudcu, ale musí napĺňať znaky disciplinárneho previnenia ustanovené v § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. (formálna podmienka), čo v prejednávanej veci znamená, že musí ísť o správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosť sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietáhov. Zároveň však musí ísť o určité kvalifikované konanie z pohľadu závažnosti, rozsahu a intenzity takého konania (materiálna podmienka), čo je nutné posudzovať podľa disciplinárneho senátu predovšetkým z toho pohľadu, či konaním sudcu bola relevantným spôsobom narušená vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohrozená dôvera v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov (základná povinnosť sudcu viažuca sa k výkonu funkcie sudcu a k občianskemu životu sudcu). Pri opačnom výklade by muselo byť každé porušenie povinnosti sudcu nielen disciplinárne stíhané, ale aj disciplinárne potrestané, čo je stav resp. názor neudržateľný a fakticky nesplniteľný a neuskutočniteľný.

Tento názor disciplinárneho senátu má aj svoj logický a právny základ v ustanovení § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z., podľa ktorého sa pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu primerane použije prvá časť Trestného zákona, podľa ktorého nie je každý čin, ktorý formálne napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, aj trestným činom, ale musí ísť o taký čin, ktorého závažnosť nie je nepatrná, resp. je vyššia ako nepatrná (§ 10 ods. 2 Trestného zákona).

U uvedeného teda vyplýva, že sudca síce môže svojim konaním formálne naplniť znaky disciplinárneho previnenia tým, že sa dopustí niektorého konania uvedeného v § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z., avšak nie každé také konanie musí byť aj posúdené ako disciplinárne previnenie z materiálneho hľadiska, teda z pohľadu závažnosti konania sudcu.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov uvádza, že disciplinárne stíhaná sudkyňa síce na pojednávaní dňa 06. 06. 2016 vyjadrila svoj názor na Ústavný súd, keď uviedla, že Ústavný súd rozhoduje tak, ako rozhoduje, resp. sa vyjadrila, že každý mesiac dáva správu ohľadom dotknutej veci, avšak podľa disciplinárneho senátu pre posúdenie intenzity a rozsahu konania je podstatné, že tento výrok neobsahoval žiadne zjavne

dehonestujúce alebo neúctivé vyjadrenia ani vyjadrenia charakteru vulgarizmu, hoci použité výrazové prostriedky boli nevhodné a nežiaduce a navyše išlo len o výrok ojedinelý, ku ktorému sa už sudkyňa nevrátila a možno ho označiť za výnimku v konaní a správaní sudkyne na pojednávaní. Tvrdenie navrhovateľky s poukázaním na čl. 12 ods. 4 Ústavy, že účastníkovi konania mala byť spôsobená ujma na právach, pretože podal sťažnosť na Ústavný súd, je len subjektívnym tvrdením, ktoré nebolo v konaní podložené relevantnými dôkazmi a disciplinárny súd z pripojeného spisu Okresného súd X sp.zn. 36C/461/2009 žiadnu takú skutočnosť nezistil a len samotné ojedinelé vyjadrenie sudkyne o tom, že dáva každý mesiac správy o stave veci, nepostačuje na také konštatovanie.

Čo sa týka vyjadrenia sudkyne na pojednávaní konanom dňa 22. 02. 2017, keď sa na stranu účastníka sporu vyjadrila, že je zbabelec a vyjadrovala sa taktiež k dôkaznej situácii, tieto skutočnosti nemali podľa disciplinárneho senátu vplyv na pojednávanie a rozhodnutie vo veci. Sudkyňa vyjadrila svoj subjektívny názor k príčinám rozvodu manželstva účastníka sporu a hodnotila konanie tohto účastníka v prípade rozvodu manželstva, ohľadom ktorého bol spis pripojený k prebiehajúcej sporu (predmetom konania bolo vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov), pričom výrok ohľadom vynakladania finančných prostriedkov na rodinný dom, sama sudkyňa vzápätí znegovala tým, že uviedla, že to nebolo preukázané. Disciplinárny senát aj v prípade týchto výrokov uvádza, že boli nevhodne zvolené a nemali byť tieto výrazové prostriedky zo strany sudkyne použité a je nutné sa takýchto výrazových prostriedkov vyvarovať.

Disciplinárny senát dáva do pozornosti, že sudca je voči účastníkom konania v takom postavení, že nesmie emotívne vyjadrovať svoje názory na osobu, charakter a vlastnosti účastníkov a musí sa vyvarovať rôznych stanovísk a názorov takmer na čokoľvek, z čoho môže mať účastník pochybnosti o jeho nezávislosti, nestrannosti a spravodlivosti, resp. o vážnosti a dôstojnosti sudcovskej funkcie. Týka sa to v prejednávanej veci vyjadrení sudkyne na účastníka, rozhodovanie Ústavného súdu, jej názorov a pocitov, pretože práve účastník to môže negatívne pociťovať v neprospech sudkyne a jej rozhodovacej činnosti, čoho dôsledkom bol aj podnet ohľadom disciplinárneho stíhania sudkyne adresovaný najprv ministerke spravodlivosti, ktorá ho neposúdila za tak závažný, aby podala disciplinárny návrh, následne adresovaný verejnej ochrankyni práv, ktorá ho už týmto spôsobom posúdila.

Zhrnutím disciplinárny senát uvádza, že dotknuté výroky sudkyne na obidvoch pojednávaniach nenapĺňali z hľadiska rozsahu a intenzity potrebnú mieru závažnosti, aby bolo

možné konanie sudkyne kvalifikovať ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z., prípadne iného ustanovenia tohto zákona. Výroky sudkyne neboli dehonestujúce alebo neúctivé, resp. charakteru vulgárneho alebo agresívneho, boli skôr konštatívne a opisné, niektoré vychádzali i z poznatkov sudkyne pri prejednávaní veci, nielen zo spisu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale aj z pripojeného rozvodového spisu účastníkov konania. Ďalej treba poukázať, že disciplinárne stíhaná sudkyňa sa s výnimkou niekoľkých sekúnd, v ktorých sa dopustila popísaného konania, po celý priebeh konania vyjadrovala a konanie viedla s prirodzenou autoritou a vecnosťou. Jej vystupovanie bolo korektné, pričom zo strany účastníkov v priebehu konania neboli z tohto hľadiska voči sudkyňi žiadne výhrady. Posudzujúc tieto výroky disciplinárny senát tiež zohľadnil, že v danom prípade ide o dlhoročnú sudkyňu, ktorá bola (hodnotenie sudkyne na č. l. 89-90) tak zo strany predsedu súdu, predsedníčky občianskoprávneho grémia, ako aj odvolacími senátmi nadriadeného súdu hodnotená veľmi pozitívne, výsledkom jej hodnotenia bol výrok „výborný“, jej rozhodovacia činnosť po odbornej stránke dosahuje stabilne vysokú kvalitu a nevykazuje žiadne zjavné nedostatky pri aplikácii procesných aj hmotnoprávných predpisov a sudcovská rada k stanovisku dodržiavania zásad sudcovskej etiky uviedla, že nemá žiadne vedomosti o porušení zásad sudcovskej etiky sudkyňou.

Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že aj keď konanie sudkyne formálne napĺňa znaky disciplinárneho previnenia v zmysle disciplinárneho návrhu, predmetné výroky sudkyne neboli spôsobilé vzhľadom na ich rozsah a intenzitu resp. závažnosť v celom kontexte pojednávania narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Disciplinárny senát preto po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že konanie sudkyne JUDr. L. A. uvedené v disciplinárnom návrhu nemožno právne posúdiť ako disciplinárne previnenie.

Podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie preukázať, sudcu oslobodí.

Keďže zákon č. 385/2000 Z.z. umožňuje oslobodiť sudcu iba z dvoch dôvodov, že sa disciplinárneho previnenia nedopustil (tento dôvod zakladá existenciu zistenia právnych prekážok pre uznanie viny z disciplinárneho previnenia) alebo že sudcovi nemožno disciplinárne previnenie preukázať (tento dôvod zakladá existenciu skutkových zistení

neumožňujúcich uznať vinu z disciplinárneho previnenia) a v prejednávanej veci bolo zistené, že sudkyňa skutok spáchala (predmetné výroky predniesla), avšak tento skutok nie je disciplinárnym previnením vzhľadom na rozsah a intenzitu (závažnosť) prednesených výrokov, disciplinárny senát sudkyňu oslobodil spod disciplinárneho návrhu z dôvodu, že sudkyňa sa disciplinárneho previnenia nedopustila (bod I. výroku rozhodnutia).

Podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. ak disciplinárny senát sudcu oslobodil, má sudca, proti ktorému sa disciplinárne konania viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním. Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí. Ak treba vykonať ďalšie vyšetrovanie, rozhodne o nároku sudcu na náhradu trov samostatným rozhodnutím.

Disciplinárny senát zároveň v bode II. výroku rozhodol o náhrade trov konania tým spôsobom, že sa náhrada trov konania sudkyňi nepriznáva, keďže táto výslovne uviedla (jej písomné vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu), že si náhradu trov konania neuplatňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 9. apríla 2018

JUDr. Peter Štíft
predseda disciplinárneho senátu

Vypracovala: JUDr. Marta Polyáková

Za správnosť:

Mgr. Zuzana Dimmelová